

Güncel Yargı Kararları

Kamu Hukuku

Anayasa Mahkemesi, T. 24.09.2020, E. 2019/21, K. 2020/51

Anayasa Mahkemesi (AYM)'nin incelemesine konu olan kararda, itiraz yoluna başvuran mahkeme İstanbul 2. Asliye Ceza Mahkemesi'dir. İtirazın konusu ise 09.06.2004 tarihli ve 5187 sayılı Basın Kanunu'nun 21. maddesinin (c) bendi ile bentleri bağlayan hükümleridir.

Çocukların mağdur olduğu bir olaya ilişkin yapılan yaygın nedeniyle ulusal bir gazetenin yetkililerinin cezalandırılması talebiyle açılan davada, itiraz konusu kuralların Anayasa'nın 2., 10., 26., 28., 32., 38. ve 90. maddelerine aykırı olduğu kanısına varan Mahkeme, iptalleri için başvurmuştur. İptali istenen düzenleme, on sekiz yaşından küçük olan suç faili veya mağdurlarının, kimliklerini açıklayacak ya da tanınmalarına yol açacak şekilde yayın yapanların para cezasıyla cezalandırılacağına ilişkindir. Ancak ceza miktarı cezaya konu yayının bölgesel veya yaygın olmasına göre farklı biçimde düzenlenmiştir.

AYM yaptığı incelemede ifade ve basın özgürlüklerine getirilen sınırlamanın Anayasa'nın 13. maddesindeki sınırlandırma rejimine uygunluğu açısından değerlendirme yapmış; on sekiz yaşından küçük olan suç mağdurlarına ilişkin haber yapılmasının değil mağdurların kimliklerini açıklayacak ya da tanınmalarına yol açacak şekilde haber yapılmasının suç olarak düzenlendiğine vurgu yapmış, ayrıca 10. madde açısından da yaptığı incelemede Anayasa'ya aykırılık tespit edemediği için normun Anayasa'ya aykırı olmadığına karar vermiştir.

Arş. Gör. Dr. H. Derya ORMANOĞLU

Anayasa Mahkemesi, T. 25.06.2020, E. 2020/16, K. 2020/33

Anayasa Mahkemesi önceki Yargıtay içtihatlarıyla da uyumlu şekilde, basit yargılama usulünün uygulanmaya başlanacağı zamana ilişkin bir uygulama hükmünün iptaline karar vermiştir. Yargıtay yıllardır yerleşik uygulamasında, temelde ceza muhakemesi kurumu olmakla birlikte, yargılamanın yapılmasına ve cezanın miktarına dolaylı da olsa etkisi olan hukuki kurumları, çifte karakterli (hem maddi ceza hukuku hem de ceza muhakemesi hukuku niteliği olan) kurumlar olarak kabul etmektedir. Buna bağlı olarak (şikâyet, izin, HAGB gibi) bu

tür kurumlara ilişkin hükümlerin zaman bakımından uygulanmasında ise lehe kanun uygulaması yapılacağına hükmetmektedir. Basit yargılama usulünün uygulanması sanık bakımından cezada dörtte bir oranında indirim sağladığı için CMK m.251 vd. yürürlüğe girdikten sonra, kapsamında yer alan ve kesin hükmle sonuçlandırılmamış tüm uyuşmazlıklar bakımından etkili olmalıdır (Bkz. TCK m.7/2). Bu husus AY m.38'in de bir gereğidir.

Arş. Gör. Dr. Asuman İNCE TUNCER

Uyuşmazlık Mahkemesi, T. 26.10.2020, E. 2020/500, K. 2020/620

Devlet Hastanesi'nde taşeron işçi olarak çalışmaktayken, sürekli işçi kadrosuna geçirilen davacının, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nun 48. maddesinin 1/A/VIII uyarınca atanma şartlarına haiz olmadığından bahisle belirsiz süreli iş sözleşmesinin feshine ilişkin Afyonkarahisar İl Sağlık Müdürlüğü'nün hukuka aykırı olduğunu belirterek işlemin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır. İdari yargı yeri, hakkında işlem tesis olunan kişinin 4857 sayılı İş Kanunu hükümlerine tabi olarak görev yapması dolayısıyla dava konusu uyuşmazlığın görüm ve çözümünde adli yargının (İş Mahkemelerinin) görevli olduğu sonucuna varmış ve dosyada görevsizlik kararı vermiştir. Bunun üzerine olumsuz görev uyuşmazlığının çözümünün sağlanması amacıyla konu Uyuşmazlık mahkemesine taşınmış mahkeme ise uyuşmazlığa konu olayda, davacının, davalı idarede taşeron işçilerin kamuda sürekli işçi kadrosunda istihdam edilmeleri kapsamında, idarenin tek yanlı olarak ve kamu gücüne dayanarak belirlediği şartlar çerçevesinde davalı idarenin statüsü ve ayrıca atanma işlemini ortadan kaldıran sözleşmenin feshine ilişkin işlemin de, 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu hükümleri uyarınca tesis edilmiş olması birlikte değerlendirildiğinde, dava konusu işlemin idari nitelikte olduğu dolayısıyla davanın görüm ve çözümünde idari yargının görevli olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Öğr. Gör. Merve Gül GÜN BÜYÜKSÜTCÜ

Uluslararası Adalet Divanı'nın Chagos Takımadaları'nın Mauritius'tan Ayrılmasının Hukuki Sonuçlarına İlişkin Verdiği Danışma Görüşü^(*)

Birleşmiş Milletler Genel Kurulu tarafından 22 Haziran 2017'de, Birleşmiş Milletler'in başlıca yargı organı olan Uluslararası Adalet Divanı'na sunulan önergede şu iki soru hakkında danışma görüşü talep edilmiştir:

14 Aralık 1960, 16 Aralık 1965, 20 Aralık 1966 ve 19 Aralık 1967 tarihli Birleşmiş Milletler Genel Kurulu kararlarında yansıtılan yükümlülükler de dâhil olmak üzere, 1968 yılında Mauritius'un bağımsızlık kazanması ve İngiltere'nin Mauritius'u, Chagos Takımadaları ayrı tutarak uyguladığı sömürgesizleştirme süreci, uluslararası hukuk göz önünde bulundurularak, hukuka uygun bir şekilde tamamlanmış mıdır?

Mauritius'un, özellikle de Chagos kökenli vatandaşlarının, Chagos Takımadaları'na yeniden yerleşmesi için bir program uygulayamaması da göz önüne alınarak, İngiltere'nin Chagos Takımadaları üzerinde devam eden yönetiminin uluslararası hukuk kapsamındaki sonuçları nelerdir?

Bunun üzerine 25 Şubat 2019 tarihinde Uluslararası Adalet Divanı, özetle, Mauritius'un 1968 yılında Chagos Takımadaları'nın ayrı tutularak bağımsızlığa kavuştuğunda, sömürgesizleştirme sürecinin yasal olarak tamamlanmadığı ve Birleşik Krallık'ın Chagos Takımadaları yönetimine acilen son vermekle yükümlü olduğu görüşündedir.

Arş. Gör. Figen TABANLI

^(*) Legal Consequences of the Separation of the Chagos Archipelago from Mauritius in 1965, Advisory Opinion, I.C.J. Reports 2019, p. 95 vd.; Ayrıca bkz. <https://www.icj-cij.org/public/files/case-related/169/169-20190225-ADV-01-00-EN.pdf>.

Özel Hukuk

Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu, T. 29.11.2019, E. 2018/5, K. 2019/6

Mülga 4077 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun m.6/A'ya göre; müşteri tarafından satıcıya verilecek olan kıymetli evrak niteliğindeki senedin nama yazılı olması zorunluydu. Maddede ayrıca buna aykırı olarak düzenlenen kambiyo senetlerinin “geçersiz” olacağı ifade edilmekteydi. Bu geçersizlik halinin, senedi ciroyla devralan iyiniyetli kişiye karşı ileri sürülüp sürülemeyeceği gerek Yargıtay daireleri arasında gerekse de doktrinde tartışmalı bir husustu. Bu konuda talep edilen içtihatların birleştirilmesi talebi üzerine Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu, verdiği ilgili kararda 28.05.2014 tarihinde yürürlüğe giren 6502 sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun m.4/5'i gerekçe göstererek içtihatların birleştirilmesine yer olmadığına hükmetmiştir. Kurul'a göre; ilgili fıkrada yer alan “senetler tüketici yönünden geçersizdir” ifadesiyle Kanun Koyucu, içtihat farklılıklarını giderecek şekilde düzenleme yapmıştır. Kararın gerekçesinde belirtildiği üzere, artık tüketici tarafından nama yazılı düzenlenmesi gerekirken emre yazılı düzenlenen kıymetli evrak niteliğindeki senette yer alan tüketiciye ait imza kendisini bağlamayacak; ancak senetteki diğer imza sahiplerinin sorumluluğu “imzaların istiklali ilkesi” gereği bu durumdan etkilenmeyecektir.

Arş. Gör. Mehmet Arif TUĞ

Yargıtay Hukuk Genel Kurulu, T. 16.01.2020, E. 2019/11-474, K. 2020/26

Bilgisayar programlarının imali ve devri kadar, bu programların güncelliğinin sağlanması, bakımlarının zamanında yapılması da büyük önem arz eder. Bu işlemlerin yapılabilmesi, -bilgisayar programından beklenen amacın/menfaatin gerçekleşmesi için- aynı zamanda bilgisayar programına ait şifrelerin ve kaynak kodlarının iş sahibine devredilmesini gerekli kılabılır. Dolayısıyla bilgisayar programlarına ilişkin şifrelerin ve kaynak kodlarının iş sahibine aktarılacağı yönünde bilgisayar programı imal sözleşmesinde (eser sipariş sözleşmesi) hüküm bulunmasa dahi, bakım ve destek gibi satış sonrası işlemlerin sağlanabilmesi için söz konusu şifrelerin ve kaynak kodlarının iş sahibine tesliminin hakkaniyete uygun olacağı ifade edilmelidir. Yine bilgisayar programının iş sahibine tesliminden sonra mali hakların ihlali yönünde herhangi bir girişimde bulunulmaması, programın kullanımına belirli bir süre rıza gösterilmişse, sonrasında

mali hakların ihlal edildiğine yönelik taleplerin ileri sürülmesi, TMK m.2 uyarınca hakkın kötüye kullanılması yasağına aykırılık teşkil eder. Son olarak taraflar arasında sözleşme ilişkisi bulunduğu durumlarda, mali hakların ihlaline ilişkin iddianın FSEK m.68 kapsamında değerlendirilmesi doğru olmayacaktır.

Arş. Gör. Abdülhamit YILMAZ

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, T. 25.11.2019, E. 2019/3541, K. 2019/20865

Davalı işveren, davacı işçinin 15 Temmuz 2016 tarihindeki darbe girişimi sırasında sosyal medya hesabından yapmış olduğu paylaşımları, iş sözleşmesinin feshi için haklı neden görerek, İş Kanunu'nun 25. maddesinin 2. fıkrası kapsamında iş ilişkisini sona erdirmiştir. Bunun üzerine davacı işçi, feshin geçersizliğinin belirlenmesi ve buna bağlı olarak işe iadesi istemiyle dava açmıştır. Yerel mahkeme, sosyal medya paylaşımlarının yazılı fesih sebebinde fesih sebebi olarak belirtilmediği gerekçesiyle davanın kabulüne karar vermiştir. İstinaf mahkemesi ise davacının paylaşımlarını Anayasanın 25. maddesi ve İş Kanunu'nun 18. maddesinin 3. fıkrası kapsamında düşünce ve kanaat hürriyeti çerçevesinde değerlendirerek istinaf başvurusunun esastan reddine karar vermiştir. Yapılan temyiz başvurusu neticesinde ise Mahkeme, feshin haklı nedene dayandığını kabul ederek, İlk Derece Mahkemesinin ve Bölge Adliye Mahkemesinin kararlarının bozularak ortadan kaldırılmasına hükmetmiştir. İlgili bu karar, bir sosyal medya paylaşımının ifade özgürlüğünün sınırları içerisinde değerlendirilip değerlendirilmeyeceğinin belirlenmesi açısından farklı görüşleri barındırması nedeniyle incelemeye değerdir.

Arş. Gör. Doğukan KÜÇÜK

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, T. 24.11.2020, E. 2020/5617, K. 2020/16556

İlgili karara konu olayda yabancı unsurlu iş sözleşmesinden doğan alacaklara uygulanacak hukukun tespiti sorunu bulunmaktadır. Taraflar arasında hukuk seçimi anlaşması ile işçinin işi ifa ettiği yer olan Umman hukuku seçilmiştir. Buna rağmen ilk derece mahkemesi olaya doğrudan Türk hukukunu uygulamış ve Bölge Asliye Mahkemesi davalılardan birinin işyeri Türkiye'de bulunduğundan bu kararda isabetsizlik bulunmadığı kararına varmıştır. Yargıtay taraflar arasında MÖHUK m.27/1 gereği kararlaştırılan hukukun Umman hukuku olduğundan, bu hukukun uygulanması gerektiğini ifade etmiştir. Bu nedenle,

yetkili yabancı hukuka göre değerlendirme yapılması gerekli iken yazılı şekilde karar verilmesini hatalı bularak bozma kararı vermiştir. İlgili karar, yabancı unsurlu iş sözleşmelerinden doğan uyuşmazlıklarda Türk mahkemelerinin hukuk seçimini göz ardı ederek doğrudan Türk hukukunu uygulama eğiliminin önüne geçilmesi bakımından önem arz etmektedir.

Arş. Gör. Ayşe Kübra ALTIPARMAK

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, T. 15.09.2020, E. 2016/22178, K. 2020/7846

Uyuşmazlık, taraflar arasındaki iş sözleşmesi nedeniyle bakiye süre ücret alacağına hak kazanılıp kazanılamayacağına ilişkindir. Yargıtay 9. Hukuk Dairesi daha önceki içtihatlarında objektif koşul bulunmadan yapılan belirli süreli iş sözleşmesinin kendiliğinden belirsiz süreli iş sözleşmesi sayılacağı sonucuna varmaktaydı. Bu durum bazı hallerde işçi açısından daha avantajlı olan bakiye süre ücret alacağı, cezai şart alacağı gibi alacakların talep edilmesini engeller nitelikteydi. İşverenin belirli süreli iş sözleşmesi kurulmasını sağlaması ve devamında sözleşmeyi haklı bir sebep bulunmaksızın feshetmesine rağmen sözleşmenin belirsiz süreli olduğunu ileri sürmesi, hakkın kötüye kullanılması niteliğindedir. Bu nedenle işverenin sözleşmenin belirsiz süreli sayılmasına ilişkin itirazı kabul edilmemelidir. Yine sözleşmenin belirsiz süreli olması gerektiği işçi tarafından ileri sürülmedikçe yargı organı tarafından da resen dikkate alınmamalıdır. 9. Hukuk Dairesi belirtilen uyuşmazlık bağlamında eski içtihatlarından farklı bir sonuca varmış ve sözleşmenin belirsiz süreli olduğunu ileri sürme hakkının yalnızca işçiye ait olduğu sonucuna varmıştır.

Arş. Gör. Mehmet Şükrü YILDIZ

Yargıtay 9. Hukuk Dairesi, T. 17.02.2020, E. 2017/14500, K. 2020/2329

Somut olayda Yargıtay, işyerinde usulsüz işlemler gerçekleştirdiği için hakkında soruşturma başlatılan ve bu soruşturma sırasında alınan savunmasında suçlamaları kabul eden işçinin, soruşturmanın aleyhine sonuçlanacağını ve işten çıkarılacağını öngörmesiyle birlikte iç denetim raporunun düzenlendiği tarihten sonraki bir tarih olan 12.04.2015 tarihinde evlenip noterden gönderdiği 24.04.2015 tarihli ihtarnameyle evlilik nedeniyle iş sözleşmesini feshetmek istediğini bildirdiği, davalı işverenin de usulsüzlükler nedeniyle davacının iş sözleşmesini 29.04.2015 tarihinde

feshettiği bir olayda; işçinin fesih iradesinin işverenin başlattığı soruşturma sonrasında gerçekleştirileceği anlaşılan haklı feshin sonuçlarını ortadan kaldırmak maksadıyla yapıldığını ve hakkın kötüye kullanımı niteliğinde olduğunu belirtmiş; davacı işçinin kıdem tazminatı talebinin reddine karar vermiştir.

Bilindiği üzere Türk Hukukunda işçiye kıdem tazminatı hak kazandıran iş sözleşmesinin sona erme hallerinden biri, kadın işçinin evlenmesi halinde evlenme tarihinden itibaren bir yıl içinde iş sözleşmesini kendi iradesiyle sona erdirmesidir (1475 s. Kanun m.14). Bu halde bir yıllık kıdemini dolduran işçinin iş sözleşmesinin sona ermesi bakımından kural olarak taşınması gereken başka bir koşul yoktur. Ancak bu durumun istisnası hukukun temel ilkeleri olup Yargıtay kararında da buna değinilmiştir. Yüksek Mahkeme, haksız feshin sonuçlarını ortadan kaldırmak amacıyla gerçekleştirilen evlenme işleminin hakkın kötüye kullanılması olduğuna ve işçiye kıdem tazminatı talep hakkı vermeyeceğine hükmetmiştir. Karar kanımızca da isabetlidir.

Arş. Gör. Burcu EZER

Yargıtay 14. Hukuk Dairesi, T. 07.09.2020, E. 2019/3186, K. 2020/4622,

İnceleme konusu Yargıtay kararı, yasal önalım hakkıyla (TMK m.732) ilgili uzun süredir var olan yerleşik bir içtihadı değiştirmesi yönüyle ehemmiyetlidir. Uygulamada sıklıkla, önalım olayının taraflarının aralarında anlaşarak, başta tapu harcından tasarruf etmek üzere muhtelif saiklerle resmi şekilde akdedilen taşınmaz satış sözleşmesinde bedeli düşük gösterdikleri vakidir. Paydaşlardan biri önalım hakkını alıcı üçüncü kişiye dava açmak suretiyle kullandığında, satıcı paydaş ve alıcı üçüncü kişi arasındaki bu bedel muvazaasından faydalanarak, ilgili payı ederinden çok daha düşük bir bedele önalım olayının alıcısı olan üçüncü kişiden alabilmektedir. Alıcı taşınmazı, başta ödediğinden çok daha düşük bedele devre zorlanmaktadır. Söz konusu sonucun temel gerekçesi ise kişinin kendi muvazaasına dayanamayacağıdır. Eldeki içtihat, önalım davasının davalısı olan alıcı üçüncü kişiye, dava açılmadan önce yapılması kaydıyla, önalım olayının konusu olan ilk satıştaki tapu harcını gerçek değer üzerinden hesaplatarak, eksik kısmını tamamlamış olması halinde, diğer bir ifadeyle bedelde muvazaayı gidermesi halinde, artık önalım davasının da bu bedel üzerinden karara bağlanacağına hükmetmektedir.

Arş. Gör. Ömer Ali GİRGİN

Yargıtay 23. Hukuk Dairesi, T. 04.12.2020, E. 2020/1943, K. 2020/4052

İtirazın iptali davası, para alacağının tahsiline yönelik icra takibine borçlu tarafından yapılan itirazın hükümden düşürülmesi ve söz konusu alacağın miktarına ilişkin belirlemeyi de içeren takip hukukuna özgü bir tahsil davasıdır. Bu noktada itirazın iptali davasının, ticari davalar için öngörülen arabulucuya başvurma dava şartına tabi olup olmadığı değerlendirilirken, ilgili hükmün yani TTK m.5/A'nın kapsamı ortaya konmalıdır. Öncelikle ilgili hükümde dava türü esas alınmamış; doğrudan ya da dolaylı şekilde para alacağının ödenmesini amaç edinen davalar işaret edilmiştir. İtirazın iptali davasının özüne bakıldığında, icra takibinin devamı ve bu bağlamda alacağın ödenmesi amaçlarına hizmet ettiği görülmektedir. Yine itirazın iptali davasında, feragat ve kabul gibi tarafların dava konusu alacak üzerinde serbestçe tasarruf edebilecekleri göz ardı edilmemelidir. Bu doğrultuda Yargıtay 23. Hukuk Dairesi, daha önce yine tarafımızca dile getirildiği gibi, ticari dava niteliğindeki itirazın iptali davalarının, TTK m.5/A hükmü kapsamında yer aldığı ve davadan önce arabulucuya başvurma dava şartına tabi olduğu sonucuna varmıştır.

Arş. Gör. Abdülhamit YILMAZ

Rekabet Kurumu, 20-36/485-212 Sayılı 28.07.2020 Tarihli Kararı

7246 sayılı Kanun ile 4054 sayılı Kanun'un 43. maddesinin üçüncü fıkrasına eklenerek Türk rekabet hukukuna kazandırılan *taahhüt mekanizmasına* ilişkin olarak verilen *ilk* kararda, fiyat tespiti ve müşteri paylaşımı yapmak suretiyle 4054 sayılı Kanun'un 4. maddesinin ihlal edilip edilmediğinin tespitine yönelik olarak başlatılan soruşturmada, başvuruda bulunanın sunmuş olduğu taahhütler çerçevesinde hakkında yürütülen soruşturmanın sonlandırılması talebi değerlendirilmiştir.

Rekabet Kurumu tarafından yapılan incelemede, ilgili düzenleme uyarınca, taahhütlerin değerlendirilmesi için soruşturma safhasının tamamlanmamış olup olmadığının incelenmesi gerektiği belirtilmiştir. İlgili teşebbüsün sunmuş olduğu taahhütler çerçevesinde hakkında yürütülen soruşturmanın sonlandırılması talebini içeren başvurusunun, soruşturmaya konu davranışın açık ve ağır ihlal teşkil edip etmediğine bakılmaksızın, soruşturma sürecinin bitmesinden sonra Kurum kayıtlarına intikal etmesi nedeniyle, reddine karar verilmiştir.

İlgili karar, haklarında önaraştırma veya soruşturma başlatılan teşebbüslerce sıkça başvurulması beklenen taahhüt mekanizmasına ilişkin olarak verilen ilk

karar olmanın yanında, başvuruda bulunanlar tarafından getirilen taahhütlerin kabul edilebilmesi için aranan iki önkoşulun değerlendirilmesi bakımından emsal teşkil ettiği için önem arz etmektedir.

Arş. Gör. Burak IŞIK

Alman Federal Mahkemesinin (BGH), 23 Temmuz 2020 Tarih ve I ZB 42/19 ve I ZB 43/19 Sayılı “Çikolata Ambalajı” Kararı

Somut olayda kendisi de çikolata üreticisi olan davacı, davalı çikolata firmasının 1996 ve 2001 tarihlerinde marka olarak tescil ettirdiği, çikolatanın kare şeklindeki ambalajını konu alan iki adet üç boyutlu markanın hükümsüzlüğünü talep etmiştir. Federal Patent Mahkemesi (BPatG), Alman Marka Kanunu m.3/f.2,Nr.1’e dayanarak, uyuşmazlık konusu markaların, malın doğası gereği sahip olduğu şekle ilişkin olduklarından bahisle talebi yerinde görmüştür. Bunun üzerine davacı, hükümsüzlük kararının kaldırılması için Alman Federal Mahkemesi’nde temyiz başvurusunda bulunmuş, Federal Mahkeme, m.3/f.2,Nr.1 koşullarının somut olayda bulunmadığını, incelemenin esasen m.3/f.2,Nr.3’e göre yapılması gerektiğine hükmederek kararı bozmuş ve mahkemeye geri göndermiştir. Söz konusu bende göre, mala önemli bir değer veya fayda katan şekillerin marka olarak tescili mümkün değildir. Buna göre yeniden inceleme yapan BPatG, kare ambalajın, mala ilişkin önemli bir değer veya fayda sağlamadığına hükmederek bu defa davacının talebini reddetmiştir. Davacının itirazı üzerine konu yeniden Federal Mahkeme önüne gelmiş ve mahkeme, ticari marka olarak tescil edilen mal ambalajının tek temel özelliğinin kare tabanlı olduğundan bahisle, bunun tüketicilerin söz konusu malı satın alma kararını objektif ölçüde etkileyecek değerde olmadığını belirterek davacının itirazını reddetmiştir. Alman hukukunda emsal teşkil etmesi bakımından önemli olan bu kararlarla birlikte, davalı, kare ambalaj üzerindeki inhisari hakkını korumaya devam etmiştir.

Arş. Gör. Damla Özden ÇELT

Anayasa Mahkemesi, Başvuru Numarası: 2016/10454, Karar Tarihi: 12.12.2019

Anayasa Mahkemesi'ne yapılan bir bireysel başvuru söz konusudur. Başvurucunun eşine ait olan ve aile konutu güvencesinden yararlanan taşınmazın tapu sicil kaydına haciz şerhi işlenmiş; başvurucu ise İcra Mahkemesine meskeniyet iddiasına dayalı haczedilemezlik şikâyetinde bulunmuştur. Başvurucunun bu şikâyeti Mahkeme tarafından dava ehliyeti yokluğundan reddedilmiş; alınan bu ilam Yargıtay ilamıyla onanmıştır. Bunun üzerine başvurucu karar düzeltme yoluna başvurmuş; ancak talebi Yargıtay'ın ilgili Dairesince reddedilmiştir. Nihai kararın kendine tebliği ile, başvurucu bireysel başvuru hakkını kullanmıştır. Yapılan bu başvuru sonucunda Anayasa Mahkemesi, 12.12.2019 tarihinde verdiği kararlar, eşlerden birinin borcundan dolayı aile konutunun haczedilemeyeceğine ilişkin olarak diğer eş tarafından yapılan itirazın aktif dava ehliyeti olmadığı gerekçesiyle reddedilmesi nedeniyle aile hayatına saygı hakkının ihlal edildiğini kabul etmiştir. Bu yöndeki kararın temelinde ise, aile konutunun haczedilmesine karşı borçlunun eşinin de yargı yoluna gitmekte hukuki yararının bulunduğu; aile konutu güvencesinden kaynaklanan haklarını ileri sürebilme ve bunları yargı merciinde tartışabilme olanağına sahip olması gerektiği görüşü yer almaktadır.

Arş. Gör. Dr. Gözde ÇAĞLAYAN AYGÜN

İstanbul BAM, 12. Hukuk Dairesi, T. 13.02.2020, E. 2020/19, K. 2020/184

Satıcıya karşı açılan ayıplı malın iadesi ile katlanılmak zorunda kalınan masrafların tazminine ilişkin davada ilk derece mahkemesi tahkim ilk itirazında bulunan davalının itirazını kabul ederek davanın görevsizlik nedeniyle reddine karar vermiştir. Davacı ise 805 sayılı Kanun'un 1. maddesi gereğince, yabancı dilde yapılan tahkim sözleşmesinin hükümsüz olduğunu iddia ederek istinaf başvurusunda bulunmuştur. İstinaf mahkemesi, yabancı şirketler bakımından ilgili düzenlemenin 2. madde yapılmış olduğu ve bu maddede yabancı şirketler bakımından 1. maddede öngörülen zorunluluğun bulunmadığı gerekçesiyle istinaf talebini reddetmiştir.

Her ne kadar istinaf mahkemesi sonuç olarak yerinde bir karar vermiş olsa da Milletlerarası Tahkim Kanunu m.4/2'de ve Yabancı Hakem Kararlarının Tanınması ve İcrası Hakkındaki New York Sözleşmesi'nde tahkim sözleşmele-

rinin yazılı şekilde yapılması öngörülmüş olup, yapılan sözleşmenin diline yönelik herhangi bir düzenleme getirilmemiştir. New York Sözleşmesi'ne taraf devletlerce tahkim sözleşmesinin şekli bakımından farklı bir uygulamanın mümkün olmaması ve MTK'da bulunan düzenleme nedeniyle milletlerarası tahkim sözleşmelerinin şekli bakımından 805 sayılı Kanun'un uygulanması isabetli değildir.

Arş. Gör. Gülser Banu USLU